



ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດທີ 31 2008 (08-31-2008)

ຊີວິດທີ່ຫມັ້ນຄົງ

- ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ:** ເຮັບເອີ 12:1-15
- ຄຳຖາມຊີວິດ:** ເຮັດແນວໃດຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງມີຊີວິດຄົງທີ່ໃນການເປັນຄຣິສະຕຽນ?
- ພຣະຄຳພີແຫ່ງຄວາມຈິງ:** ຄຣິສະຕຽນເຮົາສາມາດມີຊີວິດຄົງທີ່ໄດ້ໃນເມື່ອເຮົາໄດ້ເອົາກຳແພງກັນຊຶ່ງເປັນຄວາມບາບອອກໄປຈາກຊີວິດ, ຮັບເອົາຄຳສອນຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະເອົາຄວາມເຊື່ອເຂົ້າພາກສ່ວນໃຫ້ມີການປະຕິບັດເກີດຂຶ້ນ.
- ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ:** ບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຂຽນຂຶ້ນມາເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານຄົ້ນຫາຫົນທາງດີທີ່ສຸດຈາກພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດປະຈຳວັນຂອງທ່ານໂດຍ:

- ຄົ້ນຫາຂັ້ນຕອນທີ່ທ່ານຈະເຮັດເພື່ອກ້າວຍ່າງໄປໃນຊີວິດຄຣິດຢ່າງສມໍ່າສະເໝີ
- ຕັດສິນໃຈເຮັດເພື່ອດຳເນີນຊີວິດຄຣິສະຕຽນຢ່າງສມໍ່າສະເໝີ.

ບົດນຳ

ມີຍິ່ງຄົນນຶ່ງຜູ້ຕັ້ງຖິ່ນຖານໃນດົງແຫ່ງນຶ່ງ ຍິ່ງຄົນນີ້ໄດ້ຢູ່ກັບຊາຍຄົນນຶ່ງແຕ່ບໍ່ໄດ້ແຕ່ງງານກັນ. ມີສາສນາທູດຄົນນຶ່ງຊື່ວ່າ ບິນ ບາກເກີ ໄດ້ນຳເອົານ່ວຍປະກາດໄປເປັນພຍານແກ່ຍິ່ງຄົນນັ້ນ. ກຸ່ມນີ້ໄດ້ແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດ. ໃນທີ່ສຸດລາວກໍໄດ້ຮັບເອົາພຣະເຢຊູເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຂອງລາວ ພາຍໃນເດືອນດຽວ ຜູ້ບ່າວຂອງລາວກໍຍ້າຍອອກໄປ, ລາວແລະລູກຊາຍກໍໄດ້ໄປຮ່ວມນະມັສການທີ່ໂບດ. ການປ່ຽນໃຈຂອງລາວກໍເປັນເຫດໃຫ້ລາວປ່ຽນການດຳເນີນຊີວິດໃໝ່.

ມີຄຳຖາມທີ່ຄົນນັກຖາມຢູ່ສະເໝີ, "ທ່ານມີແຕ່ເວົ້າກັບເວົ້າ, ແຕ່ທ່ານເຮັດຕາມຄຳເວົ້າໄດ້ບໍ່?" ເຮັດຢ່າງໃດພວກເຮົາສາມາດມີຊີວິດຄຣິສະຕຽນຢ່າງສມໍ່າສະເໝີໄດ້?

ສຶກສາພຣະຄຳ

1. ທຳລາຍສິ່ງກົດກັ້ນ: (ເຮັບເອີ 12:1-4)

ຫລັງຈາກໄດ້ເຕືອນຜູ້ອ່ານເລື່ອງພຣະຄຳພີເດີມເຖິງຜູ້ເປັນບັນພະບຸຣຸດແຫ່ງຄວາມເຊື່ອໃນບົດ 11 (ມີເມກອັນໃຫຍ່ນາຫຸ້ມພວກເຮົາ). ຜູ້ຂຽນນີ້ໄດ້ທ້າທາຍໃຫ້ຜູ້ອ່ານອິດທິນໃຫ້ມີຊີວິດດີຢ່າງຄຣິສະຕຽນ. ຜູ້ຂຽນໄດ້ຍົກເອົາຕົວຢ່າງຂອງນັກກິລາມາໃຊ້ເວລາແລ່ນແຂ່ງ ນັກແລ່ນນັ້ນຕ້ອງເອົາສິ່ງທີ່ໝັກອອກຈາກຮ່າງກາຍຊຶ່ງເປັນການຖ່ວງ ແລະເປັນບາບເຮັດໃຫ້ເຮົາຕົກໄປໃນບ້ວງແຫ້ວ. ຄຳເວົ້າທີ່ເປັນບ້ວງແຮ້ວສາມາດຕີຄວາມໝາຍໄດ້ຫລາຍຢ່າງເຊັ່ນ: ຖ່ວງດິງ, ຈຳຈ່ອງໄວ້, ເຊືອກຫຍ້ຽງ, ຫລືແບ່ງຄວາມສົນໃຈອອກ.

ຄຳປຽບທຽບໄດ້ເວົ້າເຖິງນັກກິລາແລ່ນທຶນ, ບໍ່ແມ່ນແລ່ນໄວ. ພວກເຮົາແລ່ນດ້ວຍຄວາມອົດທົນ, ແຕ່ພວກເຮົາໄດ້
ບັກຕາເບິ່ງອົງພຣະເຢຊູ ຜູ້ເປັນຕົວຢ່າງອັນດີເລີດຂອງພວກເຮົາ. ພຣະເຢຊູບໍ່ຊອບພຣະທັຍກັບຄວາມລະອາຍເຮືອງໄມ້
ກາງແຂນ ແຕ່ພຣະເຢຊູຍອມທຸກທໍຣະມານດ້ວຍຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ ເພື່ອຈະຊ່ອຍພວກເຮົາໃຫ້ຟັ້ນຈາກຄວາມບາບ.
ຫລັງຈາກນັ້ນ ພຣະອົງກໍໄດ້ສະຖິດຢູ່ກ້າຂວາຂອງພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຜູ້ຂຽນໄດ້ໝູນໃຈຜູ້ອ່ານໃຫ້ພິຈາລະນາເບິ່ງທ່າທີ່ຂອງພຣະຄຣິດຕໍ່ຄວາມທຸກທໍຣະມານເທິງໄມ້ກາງແຂນ, ເພື່ອ
ທ່ານຈະບໍ່ເນື້ອຍລ້າແລະທີ່ໃຈ. ລາວເວົ້າເຖິງສິ່ງນີ້ກໍເພາະຜູ້ອ່ານຫລືຜູ້ເຊື່ອໃນເວລານັ້ນຖືກຂົ່ມເຫງຢ່າງໜັກ. ຢ່າງໃດ
ກໍຕາມພວກເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກຂົ່ມເຫງຈົນເຖິງເລືອດໄຫລອອກ. ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກແຫງຈົນພຣະໂລຫິດໄຫລອອກມາ
ເພື່ອພວກເຮົາ, ແນ່ນອນພວກເຮົາສາມາດຕໍ່ສູ້ກັບບັນຫານ້ອຍກວ່ານັ້ນ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຍອມແພ້.

ແລ່ນແຂ່ງ

ຫລາຍໆຄັ້ງພຣະຄົມພີໄດ້ໃຊ້ຄຳປຽບທຽບຂອງການແລ່ນໃນຊີວິດຂອງຄຣິສະຕຽນ (1 ກະຫ. 9:24-27; ຄລຕ. 2:2;
ຮຮ. 12:1-2). ນີ້ໄດ້ປະກອບດ້ວຍຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດຈົບ, ແລະຈຳເປັນຕ້ອງມີຄວາມອົດທົນ ເພື່ອຈະແລ່ນໃຫ້ສຳ
ເຣັດຕາມກະຕິກາ. ໃນຊີວິດຂອງຄຣິສະຕຽນ ພຣະເຢຊູເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດຈົບ. (ພຣະອົງເປັນເຫງົ້າຂອງຄວາມ
ເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ). ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນພວກເຮົາຕ້ອງການມີຄວາມອົດທົນເໝືອນດັ່ງຜູ້ຂຽນໃນປື້ມເຮັບເຣີ ບັນລະຍາຍ.
ໃນລັກສະນະເປັນຜູ້ເຊື່ອ ພວກເຮົາຕ້ອງແລ່ນໃຫ້ເຖິງຫລັກຊັຍຕາມກົດຂອງພຣະເຈົ້າ (ພຣະຄົມພີ).

2. ຍອມຮັບເອົາການຕິສອນ: (ເຮັບເຣີ 12:5-11)

ຜູ້ຂຽນໄດ້ອະທິບາຍຕໍ່ຜູ້ອ່ານວ່າ ບັນຫາ ແລະຄວາມທຸກລຳບາກທີ່ເຂົາໄດ້ຮັບນັ້ນແມ່ນການຕິສອນຈາກພຣະເຈົ້າ.
ຜູ້ຂຽນໄດ້ອ້າງເຖິງປື້ມ ເພງສັຣເສີນ 3:11-12 ເພື່ອເຕືອນພວກເຮົາວ່າການທີ່ພຣະເຈົ້າຕິສອນນັ້ນແມ່ນການສະແດງ
ເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງຕໍ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ແລະພຣະອົງໄດ້ຮັບເອົາພວກເຮົາເປັນບຸດຍິງບຸດຊາຍຂອງພຣະອົງ. ຜູ້ຂຽນຍັງ
ໄດ້ອະທິບາຍເຖິງເຫດຜົນທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງອົດທົນການຕິສອນຈາກພຣະເຈົ້າ: ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ກະທຳຕໍ່ທ່ານເໝືອນ
ສະພາບບຸດ.

ພຣະຄົມພີຕອນນີ້ໄດ້ສອນພວກເຮົາໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງເຫດຜົນວ່າພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງອົດທົນຕໍ່ບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບ
ຄຣິສະຕຽນແລ້ວຫລາຍໆສັຕະວັດ. ຜູ້ຂຽນໄດ້ຕອບຄຳຖາມເຖິງເຮືອງນີ້ເປັນສາມຕອນ: ນຶ່ງ, ເພິ່ນໄດ້ອະທິບາຍ
ເຖິງການລຳບາກນີ້ວ່າມັນອາດເປັນສັນຍາລັກວ່າພວກເຮົາເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ມີຄຳຖາມຂຶ້ນມາວ່າ, ດ້ວຍວ່າມີ
ລູກຄົນໃດແດ່ທີ່ບໍ່ໄດ້ຕິສອນ? ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕິສອນພວກຄຣິສະຕຽນເພາະພຣະອົງມີຄວາມສຳພັນດີກັບພວກເຮົາ.
ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຖືກຕິສອນຈາກພຣະບິດາໃນສວັນ ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາບໍ່ເປັນລູກແທ້. ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນທີ່ໄດ້
ຮັບຄວາມທຸກແລ້ວເປັນຄຣິສະຕຽນ, ຜູ້ຂຽນນັ້ນບໍ່ໄດ້ເວົ້າວ່າ ບໍ່ແມ່ນທຸກໆຄົນຜູ້ຖືກຕິສອນແມ່ນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ; ແຕ່
ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າວ່າທຸກໆຄົນເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າຖືກຕິສອນ.

ສອງ, ຖ້າພວກເຮົາຍັງໃຫ້ກຽດຜູ້ເປັນພໍ່ໃນໂລກນີ້ຕິສອນເຮົາ, ພວກເຮົາຕ້ອງຍອມໃຫ້ຜູ້ເປັນພຣະບິດາໃຫ້ສວັນຕິ
ສອນພວກເຮົາ. ສາມ, ແທນທີ່ຈະຖືວ່າການຕິສອນເປັນສິ່ງບໍ່ດີ, ໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈວ່າການຕິສອນນັ້ນເປັນສິ່ງດີສຳ
ລັບພວກເຮົາ. ຜູ້ເປັນພໍ່ໃນໂລກນີ້ຕິສອນລູກຍ່ອມມີຈຸດປະສົງທີ່ເຂົາເຫັນວ່າເປັນການສົມຄວນ, ແຕ່ຜູ້ເປັນພຣະບິດາໃນ
ສວັນຕິສອນພວກເຮົາ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນຄວາມບໍ່ຮຸນຮຸນນັ້ນ.

ຜູ້ຂຽນໄດ້ຫວນກັບໄປເວົ້າເຖິງຕົວຢ່າງຂອງນັກກິລາທີ່ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າມາແຕ່ຕົ້ນວ່າ **ການຕີສອນນັ້ນເປັນຜົນກຳໄລສຳລັບຜູ້ທີ່ຖືກຕີສອນ.** ຄຳເວົ້າວ່າ ຝຶກຫັດ ມາຈາກຮາກຄຳສັບດຽວກັນໃນສນາມກິລາ. ນັກກິລາ ແລະຜູ້ຝຶກຫັດມີຄວາມໝາຍຄືກັນ: ມີຄຳກ່າວວ່າ "ບໍ່ເຈັບ ກໍບໍ່ໄດ້ກຳໄລ." No Pain No Gain."

3. **ເຮັດໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີການປະຕິບັດ:** (ເຮັບເຮີ 12:12-15)

ການໝົດກຳລັງໃຈ ແລະມີຄວາມກັງວົນເປັນເຫດໃຫ້ຜູ້ເຊື່ອມີຊີວິດຢູ່ຢ່າງສນຳສເມີ. ຜູ້ຂຽນໄດ້ອ້າງເຖິງ ເອຊາຢາ 35:3 ເພື່ອຊັກຊວນໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃຫ້ມີມີແລະຫົວເຂົ້າແຂງແຮງຂຶ້ນ. ເວົ້າໄດ້ວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ພະລັງຈາກພຣະເຈົ້າເວລາພວກເຂົາອ່ອນແອລົງ. ຕໍ່ມາຜູ້ຂຽນໄດ້ອ້າງເຖິງເພງສັດເສີນ 4:26 ເພື່ອຊັກຊວນພວກເຂົາ **ໃຫ້ຍ່າງໄປໃຫ້ຊື່ຕົງໄປ.** ນັ້ນມີຄວາມໝາຍວ່າພວກເຂົາຄວນມີຊີວິດທີ່ຖືກຕ້ອງໃນການຕິດຕາມອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປແຕ່ລະວັນ. ການທີ່ຍ່າງຊື່ຕົງໄປນັ້ນບໍ່ເປັນພຽງແຕ່ເພື່ອພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງເປັນການໝູນໃຈໃຫ້ຜູ້ເຊື່ອຄົນອື່ນອີກ ເພື່ອຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອນ້ອຍ **ຜູ້ເສັ້ນອົງຄະ**ຈະບໍ່ລຳບາກໃນການຍ່າງໄປໃນທາງມີຂຸນ ແຕ່ໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວ.

ຄຣິສະຕຽນຄວນຈະມີຄວາມສຳພັນດີກັບຄົນທີ່ເຊື່ອຄືກັນ ແລະກັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ໃນຂໍ້ 14 ໄດ້ຊັກຊວນໃຫ້ມີການປະຕິບັດສອງປະການ: **ສ້າງສັນຕິສຸກກັບທຸກໆຄົນ ແລະຊອກຫາຄວາມບໍ່ຮິສຸດຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ.** ບໍ່ຮິສຸດມີຄວາມໝາຍວ່າ "ແຍກອອກ, ແຍກໄວ້ຕ່າງຫາກ." ຜູ້ຂຽນໄດ້ຊັກຊວນໃຫ້ຜູ້ເຊື່ອສແວງຫາສັນຕິສຸກຄືໃຫ້ກາຍເປັນຜູ້ໃຫຍ່ໃນຄວາມເຊື່ອ ໃຫ້ເປັນເໝືອນອົງພຣະຄຣິດແຕ່ລະວັນ. ເໝືອນດັ່ງພວກເຮົາໄດ້ສຶກສາມາແລ້ວນັ້ນໃນບົດຮຽນທີ່ຜ່ານມາ, ຂໍສຳຄັນໃນປື້ມເຮັບເຮີຄື ຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອອັນແທ້ຈິງ ຜູ້ນັ້ນໄດ້ຮັບການປ່ຽນແປງໃນຊີວິດເພື່ອເປັນສິ່ງບອກເຖິງຄວາມພົ້ນທີ່ຕົນໄດ້ຮັບ. ມີແຕ່ອົງພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນໄດ້ໂດຍການຖວາຍຕົວເປັນອັນສິ້ນສຸດທີ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະອົງ, ແຕ່ຄວາມພົ້ນນັ້ນຕ້ອງເຮັດໃຫ້ຜູ້ເຊື່ອມີຊີວິດບໍ່ຮິສຸດ. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມພົ້ນດ້ວຍຄວາມບໍ່ຮິສຸດ, ແຕ່ພວກເຮົາພົ້ນເພື່ອໃຫ້ເປັນຜູ້ບໍ່ຮິສຸດ.

ບົດຮຽນໄດ້ສລຸບລົງດ້ວຍຄຳເຕືອນສອງຢ່າງທີ່ອອກມາຈາກ ພຣະບັດຍັດທິສອງ 29:18. ນຶ່ງເປັນຄຳເຕືອນຕໍ່ພວກຢົວຜູ້ບໍ່ເຊື່ອໃນຖ້ຳມກາງຢົວຜູ້ເຊື່ອ: **ເບິ່ງດູເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດຕົກໄປຈາກພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ.** ພວກເຂົາຢູ່ໃນສະພາບທີ່ຈະຕົກໄປໃນການຮັບເອົາຄວາມພົ້ນ. ພວກເຂົາບໍ່ເອົາຫົວຂາຕໍ່ຂ່າວປະເສີດ (ຮຮ 2:3), ພວກເຂົາມີຈິດໃຈເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມບໍ່ເຊື່ອ (3:12). ພວກເຂົາໄດ້ຊົມຂ່າວປະເສີດ ແຕ່ບໍ່ເຄີຍຮັບເອົາ (6:4-6) ພວກເຂົາໄດ້ມີຄວາມຮູ້ເຖິງເຮືອງຄວາມຈິງ ແຕ່ປະຕິເສດດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ (10:26)

ຄຳເຕືອນອັນທີສອງ ໄດ້ເວົ້າເຖິງຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຜູ້ຂຽນໄດ້ບອກເຕືອນ**ບໍ່ໃຫ້ມີຮາກແຫ່ງຄວາມຂົນຂຶ້ນເກີດຂຶ້ນໃນຖ້ຳມກາງພວກເຂົາ.** ຂ້າພະເຈົ້າເປັນສິດຍາພິບານ ໄດ້ເຫັນສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດຂອງສະມາຊິກມາຫລາຍແລ້ວທີ່ເຮັດໃຫ້ເປັນບັນຫາ ແລະເຮັດໃຫ້ຄວາມສັ່ນພັນໃນຄຣິສຕະຈັກເສັ້ນພາບພົດໄປ. ຖ້າມີສິ່ງນ້ອຍໆເກີດຂຶ້ນແຕ່ບໍ່ໄດ້ແກ້ໄຂໃນທີ່ສຸດກໍອາດເປັນເຮືອງໃຫຍ່ຈົນກາຍເປັນຮາກຂົນຂຶ້ນ ແລະນຳໄປໃຫ້ເປັນບັນຫາໃຫຍ່ໄດ້ໃນການແບ່ງກຸ່ມ ແບ່ງພວກຖ້ຳມກາງຄຣິສຕະຈັກ. ຜູ້ຂຽນໄດ້ໃຫ້ຄວາມປຶກສາວ່າ ເປັນການດີທີ່ຈະຕັດຄວາມຂົນຂຶ້ນນີ້ຈາກຮາກ ຫລືຈາກຕົ້ນຕໍ. ສຸພາສິດລາວ ແມ່ນ ຕັດໄຟຕົ້ນລົມ.

ບົດຮຽນໃນຊີວິດ

ພວກເຮົາຍົກເອົາຕົວຢ່າງຂອງບັນພະບູຮູດໃນອະດີດມາເປັນຕົວຢ່າງເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາມີຊີວິດຢ່າງຄຣິສະຕຽນ. ໃຫ້ພວກເຮົາປຶກສາເບິ່ງອົງພຣະເຢຊູ. ໃຫ້ພວກເຮົາເອົາຄວາມບາບອອກໄປຈາກຊີວິດ ໂດຍການຮັບເອົາການຕິສອນດ້ວຍຄວາມຮັກຈາກພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດໃນສວັນ ແລະເຮັດໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີການປະຕິບັດເກີດຂຶ້ນ.

ເຮັດແນວໃດພວກເຮົາຈິ່ງມີຊີວິດຢ່າງສມໍ່າສົມໃນຖານະເປັນຄຣິສະຕຽນ?

- ຊອກຫາທາງທີ່ຈະມີຊີວິດຢ່າງສມໍ່າສົມ. ສຶກສາເຖິງເລື່ອງຂອງບັນພະບູຮູດຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອໃນອະດີດໃນບົດທີ 11. ເອົາໜັງເລື່ອງຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອດີມາເບິ່ງ ຜູ້ທີ່ສາມາດເປັນຕົວຢ່າງດີແກ່ທ່ານ.
- ພັດທະນາໃຫ້ມີແຜນການເພື່ອຈະມີຊີວິດຄຣິສະຕຽນຢ່າງສມໍ່າສົມ.
ທ່ອງຂໍ້ພຣະຄຳພີຈາກຄຳເວົ້າຂອງພຣະຄຣິດ. ຂຽນເຖິງສິ່ງປະສົບການທີ່ເຈັບປວດໃນຊີວິດຄຣິສະຕຽນຂອງທ່ານ ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສິດສອນຫຍັງແດ່ຈາກມັນ ແລະແບ່ງປັນການຄົ້ນພົບຂອງທ່ານກັບຄົນອື່ນ. ຊອກຫາຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອ ແຕ່ມີຄວາມນ້ອຍໃຈ ຫລືຂົນຂຶ້ນໃນຊີວິດ ນຳພາຄົນເຫລົ່ານີ້ໄປກິນເຂົ້າ ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຊ່ອຍໝູນໃຈ ເພື່ອໃຫ້ມີການປົນປົວເກີດຂຶ້ນ.

ມີຜູ້ຍິງສອງຄົນໄດ້ຮັບເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູ ແລະກາຍເປັນສະມາຊິກໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງບັບຕິສໃນຮັດຈໍເຈັຽ ໃນປີ 1919. ຄົນນຶ່ງໄດ້ຫັນໜີໄປຈາກໂບດ ແຕ່ອີກຄົນນຶ່ງໄດ້ຮັບໃຊ້ໃນຄຣິສຕະຈັກຢ່າງເອົາໃຈໃສ່ຕອດຊີວິດ, ລາວໄດ້ຮອງເຜິ້ງປະຈຳ ແລະເປັນສະໝຽນໃນຄຣິສຕະຈັກເປັນເວລາດົນນານເຖິງ 75 ປີ. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ເລື່ອງນີ້ກໍເພາະຂ້າພະເຈົ້າເປັນສິດຍາພິບານຜູ້ເຫລືອໃນພິທີສົ່ງສະການຂອງລາວ. ຍິງຜູ້ນີ້ເປັນຄຣິສະຕຽນຜູ້ມີຊີວິດຢ່າງສມໍ່າສົມຕອດຊີວິດ, ນັ້ນເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນ ທີ່ພວກເຮົາຄວນເອົາເປັນຕົວຢ່າງ.

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsb.org, by BV.